

BUDA-PESTA
25 Aug. st. v.
6 Sept. st. n.

Va ești duminică.
Redact.: strad'a iernei nr. 1.

Nr. 33.

Anulu X.
1874.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pentru România 2 galbeni.

Nu-ți voiu dice . . .

Nu-ți voiu dice nici odata,
Că ai nesce ochi de stele;
Pentru că decâtă acele,
Susu pe bolt'a innalțata,
E ce-va să mai frumosu,
Mândrul săre luminosu:
Dar decâtă cei ochi ai tei,
Plini de radie și schintei,
N'am vediutu mai stralucei.

Nu-ți voiu dice nici odata,
Că privirea ta petrunde
Că sagăt'a ori si unde;
Că-ci decâtă ori ce sagăta —
Gandulu, ventulu si cuventulu
Trecu mai iute totu pamentulu:
Dar decâtă acelu usioru
De deochiu alu ochilor
Nu-i nimicu mai iute 'n sboru.

Nu-ți voiu dice nici odata,
Că ai nesce ochi de focu,
Cari aprindu si ardu pe locu;
Că-ci decâtă si foculu éta
Este si mai arditoriu,
Fulgerulu detunatoriu:
Dar decâtă o mica radia,

Ce sub gén'a-ti luminéza,
Nu-i nimica să mai ardia.

Si nu-ți dîcu eu nici odata,
Că ai nesce ochi de sôre,
Plini de radie ardietórie,
Ce petrundu simtîrea 'ndata,
Séu că ai in ochii tei
Fulgere, focu si schintei:
Că-ci si-aceste de se 'mbina,
N'au atât'a focu, lumina,
Că privirea ta senina!

Iosifu Vulcanu.

Virgilia.

— Novela de Otilia Popu. *) —

(Urmare.)

Eu mi-intorcu privirea, si pe cine vedu vorbindu cu verulu meu? pe tinerulu brunetu; carele, precum să potă observă, aveă placere să amble si elu totu pe acolo, pe unde me afiam eu. Dupa unu seurtu dialogu intre Andreescu si verulu meu, acest'a să despartă de elu si să apropiă éra-si de mine, dîcandu-mi: precum vedu, amiculu meu să intereséza tare de scump'a mea verisiora; dinsulu m'a rogatu să-i procuru cunoscintia ta, pe care de multu timpu o

doresce!“ Radu mai adausă apoi suridiendu, că Andreeșcu ar fi aretat pe madonă, la care priviam tocmai eu și a dîsu, că acea sămenă cu mine, că și candu artistulu ar fi voită a face portretulu meu . . .

„De si eu nu credeam să fiu atâtă de frumosă, că acea madona, totu-si acestu complimentu m'ai flatat cu atâtă mai multă, că mă lăzdu adresa tu tocmai Andreeșcu, pe carele si eu, că să-lu recompensezu, lu-am asemenată în cugetulu meu cu frumosulu Eudymionu, la care mi-ar fi placutu multă să potu strabate transformata în radia de luna . . .

Trei dîle după această intențire, Radu mădise: „Asta-di voiu să-ti introducă pe amicul meu Andreeșcu . . .“

Pot să-ti inchipuesci bucuria să . . . fri-ca mea. Două ore trecuă astăzi să ești să ieșă de la salonul se deschide să intră — Andreeșcu cu verul meu . . . Dinsul să propria de mană, să-o salută cu respect pana ce Radu lăzduă; apoi să intoreză catre mine . . . oh! Virgilia! . . . anima mea batează astăzi de tare încătu me temeam, că baterile ei le audu toti cei din casa . . .

Să Andreeșcu le-a auditu de sigură, că-ci candu i-am intinsă mană, în ochii lui era astăzi amorul încătu să ei pareau amări spune să nu am tema, că-ci să anima lui bate totu astăzi de tare că să a mea . . .

În această zi, Terentiu Andreeșcu ne-a lăzdu vizitat și cu cătu visitele lui devineau mai dese, cu astăzi și animalele noastre să inteleagă totu mai bine și amorului nălăzduă din ce în ce mai tare, cu lantiul seu de rose . . .

Terentiu mi-a cerutu în scurtă mană de la parinti, și acestia i-au promis-o cu placere, că-ci elu posedea deja simpatia lorui carii lăzduiau pentru calitățile și portarea lui frumosă.

„Dupa aceea noi ne-amu rentorsu în patria noastră, România, și festivitatea cununiei să decisu să se tienă la moșia noastră din G. unde locuim veră.

„Andreeșcu nu lipsăi nici într-o zi de-a veni la noi; și de cumva dără trecează diu'a fară că elu să vina, atunci venia să răsărită că unu erou amorosu să să opriă subtu ferestră mea, la care fiindu că nu era nalta, noi puteam vorbi forte de aproape. Terentiu mi-dicea atunci: „Mierătă, scumpă mea, afacerile multe nu mi-au permis astă-di să veni mai de timpuriu; anima mea năpututu înse reziste că să nu te vedu o zi, pentru acea am grabit acuma, că

să-ti vorbescu macară numai cinci minute.“ O, să elu mi-prindea atunci mană să dîcea să-mi plecu capulu catre elu, că să me privește în față . . .

Să elu mi-vorbiă astăzi de dulce, fericitoriu; lună priviată din inaltimea să cu astăză blandetă spre noi; zefirul adiă linu să nișoapă tainică de amor. Ah! astăză de minut plătită eternitatea să totu-si . . . era astăzi de scurtă . . . minutul dură mai putină că minutul . . . mai putină că secundă . . . Terentiu mi-spunea adio, . . . să eu și dîceam . . . nu știi ce-i dîceam . . . că-ci candu me desceptăm audiată din departare tropotele calului, care duceă în galopu pe alesul animei mele.

* * *

„In fine a sositu să solemnă dîna a cununiei.

Aurora acelei demanetie mi-pară că a venit să me feliciteze; soarele radiosu mi-pară că-mi urăză viația ferică; florile în vestimentele lor varie că de serbatore mi-spuneau prin parfumul lor că-mi dorescă a trăi totu iubita să iubindu, . . . cu unu cuventu totă natură mi-pară suridietoria să plina de afectiune pentru mine.

„Sărtea, ah! crudă de sărte, cătu va fi risu de ironie, candu mă vediu astăzi fericit! . . . Ea mi-a spusă fericirea cu totu farmecul ei înaintea vederii mele, pentru că în momentul ce sufletul meu va fi cuprinsu mai multă de estasă și admiratiune, să o rapescă era de la mine să s-o înlocuiescă cu durere sfâșiată!

Acăi ochii Augustei înnotau în lacrime și dese suspiruri esfătu din peptulu ei.

„Eu era astăzi imbrăcată în vestimentul meu de miră; cunună de mire pe capu, era în anima mea speranțele cele mai dulci. Terentiu firescă, încă era de facă; privirea lui era gravă să totu-si avea astăzi dulcetă.

„In momentul aceluia intră uuu servitoru să dede lui Terentiu ună epistolă.

„Dinsul să percürse, să eu observai cum — palește; înse dinsul să numai decătu caute să disimuleze sa.

„Indată după această Terentiu se departă, să candu-mi că în o diumetate său multă o șară va reveni. Eu năam avutu putere să-lu întrebă că unde merge; o dorere nespusă mi-inneacă vorcea.

„Terentiu a mersu să caute pe tatalu meu . . .

„Mam'a me intrebá de caus'a ce a facutu pe Terentiu a sè departá asié d'odata; si eu nu scieám sè i respundu presimtiulu meu inse incepusa a deveni totu mai amaru.

„Dar éta cà acum veni si parintele meu la noi, in chilia. Faci'a lui erá posomorita si mie mi-pareá cà e unu oracol, care mi-vesti tota nenorocirea, — ce are sè tréca preste mine.

„Tat'a incepù apoi in tonu mangaiatoriu, cà sè me liniscésca, cà-ci cununi'a nu sè mai pote serbá in diu'a ace'a si dóra nici in dòue septemane . . . pentru că Terentiu a fostu fara veste provocatu — — aci tacu tatalu meu si nu voiá sè spuna mai departe.

„Si Terentiu sè dueléza acum! intregsi eu iute, cu teróre.

Tatalu meu incercà apoi a me abate de la ide'a acest'a — inse eu vedeám pré chiaru, cà e drépta. Oh! intipuesce-ti, desperatiunea mea; mi-pareá, cà lumea s'a sguduitu din temeliele sale, abié mai poteám stá de dorere.

August'a tacu unu momentu, innadusita de suspinuri. Amic'a ei priviá cu compatimire la dins'a si cautá s'o mangaie.

„Trecusera acu câte-va dile, — continuă August'a, — si noi nu scieám inca nimicu despre Terentiu; candu éta cà veni la noi Radu, carele fuse martore pe partea lui Terentiu, la duelulu ce l'a avutu cu boerulu C*. Radu ni-a istorisitu apoi tota intemplarea si caus'a din care proveni incidentulu, in diu'a ce aveá sè se tienia cununi'a.

* * *

Sè dice că nainte de ce ar fi plecatu Terentiu la P . . . dinsulu amblá forte desu in cas'a lui C* carele aveá numai o sora remasa orfana de parintii sei si prin urmare frate-seu C* erá totu odata uniculu ingrigitoriu si epitropu alu ei.

„Terentiu iubiá pe sor'a lui C*, inse numai că pe o amica buna a sa, cu tóte că ea erá — precum am audstu — frumósa. Acest'a copila sè vedeá cum iubiá pe totu omulu, că pe de aprópele seu, pareá inse că dins'a nu e capabila a simti pentru cine-va si amoru; — portarea dinsei erá blanda si afabila, dar totusi rece-boérésca. Asemenea se parea că iubescse si pe Terentiu că pe unu amicu numai si de aceea dóra ea n'a desceptatu amoru in dinsulu . . .

„Cu tóte aceste, Terentiu o ceru in casatoría — si dupa logodire elu a plecatu la P . . .

pe unu timpu scurtu — cà-ci aveá in câte-va septemane sè-si serbeze cununi'a in B.

„Dar Terentiu nu s'a rentorsu pe timpulu prefiptu ci a remasu in P . . . cà-ci . . . o! . . . cà-ci m'a vediutu pe mine — care mai bine nu erám in lume, decâtua s'a intemplatu pentru amorulu meu atât'a dorere acelei copile!

Acuma straluciáu si in ochii Virgiliei döue lacrime si imbratîsiandu pe amic'a sa i dise cu ardóre:

— Asié dara tu compatimesci pe acea copila nefericita, care pote a fostu inamorata de acelu tineru ce a lasatu-o . . . ?

— Oh! cum sè nu. Da, o compatimescu din svfletu, o compatimescu mai multu de câtu pe mine . . .

Virgili'a ascultă acest'a afidare cu multiumire, — apoi rogă pe amica-sa se continue.

— Cum dîcu, — continuă August'a, — Terentiu m'a vediutu, mi-a aretatu amoru si amorulu lui a aflatu resunetu in anim'a mea, fara că sè-mi aducu eu aminte, că sentieminte mele curate potu se fia isvoru de dorere pentru cine-va.

„Tu scfi acu, că Terentiu dup'ace'a a cerutu man'a mea, si dinsulu a avutu a suferi pentru acést'a; că-ci C* l'a insultatu si l'a provocatu la duelu tocmai in diu'a in care aveá sè se cunune cu mine.

„C* pare că mai multu a voit u a-si resbuná pe mine; elu pare a fi fostu de credinti'a, că numai eu am impiedecatu fericirea sororei sale, si de ace'a si-a propusu a derangiá si elu la rondulu seu fericirea mea, duelandu-se cu Terentiu!

„Audu că soru-sa l'a rogatu sè nu se dueleze pentru ea; lacremile ei inse nu-lu potura retiené de la propusulu lui. Duelulu s'a intemplatu si . . . spre nenorocire uniculu frate alu bieteui copile strabatutu de unu glontiu din pistolulu provocatului remase fara viétia pe campulu de lupta . . .

Virgili'a si acoperi faci'a cu amendoue manile si stá tacuta si pia că si cum ar audî in apropiarea sa sborarea unui svfletu . . .

„C* a moritu . . . Terentiu singuru se infioră că-ci scieá, bine că fost'a lui mirésa e acuma singura, in lume fara rudenie si fara scutu. — Pe Terentiu lu-mustrá consciinti'a — cu tóte că dinsulu fu provocatu.

„Sermanulu Terentiu! dinsulu s'a bolnavitul indata dupa ace'a, a cadiutu in tifusu, si ai sei incepusera acu a deseperá despre rensa-

netosiarea lui. Tatalu meu inca l'a cercetatu odata in morbu . . . oh! cum asiu fi mersu si eu se-lu vedu si chiaru se vegheiezu si se suferu langa dinsulu — dar nu mi-a fostu permisul! . . . Parintele meu nu mi-a spusu nimicu despre adeverat'a stare a lui Terentiu, ci mi-dicea ca se afla mai bine si . . . nu si mai bate capulu cu mine.

„Parintele meu a voit u ca se uitu pe Terentiu . . . Radu, inse, care era totu-de-una facia sinceru de mine, mi-comunică fidelu despre toté. Elu mi-a spusu, ca Terentiu vorbesce in delirulu seu de C* si de sora-sa si pe fruntea lui curgeau sudori reci; . . . dupa ace'a elu amin-tiá numele meu si atunci Terentiu parea fericitu . . . trasurele faciei sale deveniá liniscite, ochii lui priviu blandu si indelungu spre unu objectu nevediutu . . . braciele sale le deschidea ca si cendu ar voi a imbratisia pe cine-va . . . apoi le stringea era la peptulu seu . . .

„Oh! cum plangeam eu — anim'a mea lu-scusá in toté si lu-iubiá fierbinte. Dorerea mea se marà, candu in urma parintele meu a declaratu decidiotoriu, ca eu am incetatu de a mai fi mirés'a lui Terentiu! si ca macaru de se va rensanetosia elu nu va mai avé ce cautá in cas'a nostra, cu atâtu mai putinu a contá la man'a mea! . . .

„Ba tatalu meu a mersu in severitatea sa si mai departe si voi se me marite dupa boerulu N., carele a fostu destulu de nenobilu pen-tru a profitá indata de nenorocirea lui Terentiu si a mea si a-mi cere man'a.

„Si N. voi se-si castige sympathia mea, mandrindu-se pe sine si dejosindu pe Terentiu inaintea mea. Nu poteam suferi pe acelu omu! Cu mórtea m'asiusi fi cununatu mai de graba decâtu cu dinsulu.

„Tatalu meu inse me siliá din dî in dî mai tare, pana ce l'am rogatu se me duca mai bine in monastire, ca-ci sum mai gata a renunçia la lume pentru totu-de-una, decâtu a-mi parasi primulu meu amoru.

Rogarea mi-fu ascultata. Pe langa tota opunerea mamei mele, parintele me aduse aci in claustru. M'au despartit de lume, ah! dar nu m'a pututu desparti si de iubirea mea . . . am adus'o cu mine.

August'a tacu, si lacrimele i le stergea zefirulu usioru de pe frumos'a-i facia.

In momentulu acest'a se audira campanele monastirei. Sunetulu loru era fantasticu-seriosu si implea aerulu de sera cu misteriositate si doiosina.

Noviciele se scolara indata de pe pajisice

si si-indreptara pasii catra edificiulu claustrului.

— Ti-multumescu, Augusta, — disse Virgil'a amicei sale in mergere, — ca mi-ai impartasit suferintia animei tale, care o resimtu si eu pana in adanculu sufletului meu. Fi inse liniscita — sòrtea ta se poté schimbá, tu poti se devini era fericita . . . ! — Si cu aceste ele se despartira, intrandu fia-care in cell'a (camer'a) sa.

August'a a fantasatu pana tardu in nòptea acea, apoi adormindu a visatu ca e . . . miresa; ca Terentiu i spune cuvinte dulci, de fericire . . . Era Virgil'a, ea a ingenunchiatu la imaginea Preacuratei si trimitea rogatiuni fierbinti la ceriu; si dupa ce a adormit, i se parea ca unu angeru albu cu nimbu pe giuru de frunte, se coborí la ea si presentandu-i o flore i disse: „Dupa ce va palí acest'a flore . . . voi reveni copila, se te conduce in patri'a mea! . . .“

* * *

(Va urm.)

Eta frundia...

Eta frundi'a vescediesce,
Galbinita cade josu;
La pamantu nici nu soseșce,
Pana ventulu o rapesc
Si o duce furiosu.

Ah! voi dulci dilele mele,
Si voi astu-folu ati cadiutu;
Si-adi ve plangu cu lacrimele,
Ca-ci sub velulu celu de gele
V'a rapit crudulu trecutu.

Ce folosu de vietia mie,
Deca voi m'ati parasit;
Deca sòrtea nu me 'mbia
Cu vr'o dulce bucuria,
Seu cu ceva mai iubitul!?

Au natur'a creatoria
Candu decorulu si-a perduto;
Ea nu verba lacrimioare?
Au pe dins'a nu o dore,
Nu suspina nentruptu?!

Dar decorulu ei revine
Primavera totu la ea;
Ins'a mele dile line,
Cele dalbe si senine,
Cine sci candu le-oiu vedel!?

Ionu Tripa.

Perdutii.

Nu voiu să scriu noveleta, ci me grabescu să aduce pe seurt la cunoștința on. cetitor romani unele fragmente despre încheierea unui roman de cuprinsu adeverat, înse fără dure-roșu pentru noi.

Voiu să comunicu cunoșintele, câstigate din bunavointia unor amici, despre numeroșe familie isolate și perduite din ginta romanesca.

Ni sunt în viața memoria încă datele, ce unu onor. statisticu romana ni-a comunicat, după isvoră autentice, despre multimea Romanilor, imprăștiati în toate partile orientului european și despărțiti sub mai multe guverne mai multu inimice de cătu binevoitòrie.

Zelosulu nostru statisticu a amintită încă, că în Austria, anume în provinciile Moravi și înca sunt Romani, d'unu neamu și d'unu sange cu toti ceilalți Romani. A adausu înse totu odata, că cunoștinția mai d'aprópe despre Romanii din Moravi nu posede, nu și-a pututu câstigă încă.

Nu sciu de cătu altii dintre noi au avut mai detaiate, cunoșintie despre acești frati, dară io nu.

Înse interesandu me să de astu-fel de cumpătuni dău de dōue manuale de geografia germane copiose : „Lehrbuch der allgemeinen Geographie in vier Abtheilungen für Gymnasien und höhere Lehranstalten von Profes. Dr. H. Cassian. Bearbeitet von August Lüben, Seminardirector in Bremen. — Frankfurt am Main, 1867“ și „Dr. L. G. Blanc's: Natur und Geschichte der Erde und ihrer Bewohner. Verbessert Dr. Adolf Diesterweg, Braunschweig, 1857.“

Frundiarindu prin aceste manuale, numai de cătu mi-veni să caută la rubrică : Moravi, unde am să află, că autorii insîrandu națională (Movavi, Hannaci, Slovaci, Croati, Germani) numescu și pe Wallachi; cu nimicu mai multu său mai pucinu,

Se intielege, că ambii autori tienu, fără nici unu scrupulu, pe acești Wallachi moravi de slavi. D'al mintrea acésta nu este pentru noi nici o minune său noutate, cu toate că facia chiaru cu acești Wallachi potu ave dreptu astă-di, precum vomu vedé mai la vale.

Scurtatele notitie din ambele manuale mi-au batutu cuiu în capu.

D'abia am acceptat să conveniu cu cunoșcutii mei moravi, unii ocupă funcțiuni civile, altii dintre ei nulitarie în Alb'a-Iuli'a.

Intâlnindu-me cu unii numai de cătu aduse la discuție cestiuinea curiosității mele, și i rogai să mi-spuna totu, cătu sciu despre asié numitii Wallachi din Moravi'a.

Fara ca unulu să-mi pôta comunică cătu de pucinu despre istoria de mai de multu a acestoru Wallachi, toti mi-spusera că în Moravi'a sunt mai multe mîi de locuitori, cari locuesc la olalta, și pe cari toti i numescu Wallachi. Ei insi-si înse se numescu Moravi.

Acesti Wallachi locuesc mai cu séma în partile muntose ale Moraviei, cari slovenesce se numesc „Medric“ nemtiesce Meserics său și Landshut, adeca granitieri, fiind că siedu la granitia) și se ocupa cu transportaree plute-lor din munti, și cu lucrarea lemnelor. Sunt ómeni frumosi și robusti, sanetosi și se bucura de stare materiala buna.

Scôle au pucinu și marturisescu credintă bisericiei rom. cath.

Vorbescu limbă slovénă. Nici urma nu-i de limbă romana.

Portulu barbatiloru este d'osebitu de alu toturor locuitorilor din Moravi'a.

Portulu sémena cu alu slovacilor din Ungari'a superioara, său cu alu Romanilor ardeleni din muntii apuseni, cu alu Motfloru.

Portulu muieriloru este asemenea portulu toturor celorulalte muieri din Moravi'a, cu rochia, cioci, său ciorapi, cu pantofi etc.

Preste totu acești Wallachi sunt unu popor sprintenu și ageru; ei pana astă-di pôrta unu procesu pré vechiu pentru nesce paduri, proprietatea loru, pe cari ómenii betranului principie Liechtenstein au smulsu de la ei prin insielatiune.

Atâtua mi-ai spusu acești ómeni de ómenia, atâtă sciu, atâtă potu comunică și eu; cu durere, cu anima franta, că a disparutu fară urma atâtă sange romanesco.

I. V. Barcianu.

Menuntiusiuri.

— Ce este mancarea?

— O cheltuiéla, care aduce profitu.

*

— Ce este sarutarea?

— O limba fără vorbe.

*

— Ce este reflexiunea?

— Unu puscariu, care sosesc totu-de-una pré tardîu.

*

— Ce este mórtea?

— O espirare de terminu, care nu se anuncia.

S A L O N U

Pentru parinti.

Noi credem, că pruncii pana la o etate anumita nu pricepu nimica din cele ce se intembla in presintia loru. Nu pricepu vanitatea.

Tare ne insielam!

Fetitiele abié au ajunsu gradulu de a pricepe ceva (si aceea se intembla de graba) si ele si pricepu vanitatea; fetiorasii tindu la mania si prepotintia; fetitiele generalminte inclina la vanitate.

Pruncii pricepu cu multu mai curendu, decat ni se pare noue. Nu se sciu esprimá incă, si pentru acea i credem insensibili, ci nu e asié. Priceperea si intilegerea premergu cu multu esprimerea. Esaminati cu atentiune privitulu loru, intrebati miscările loru si veti aflá, că óre tare si profunda e impresiunea, ce se face prin primele indemnuri spre vanitate.

Grigiti de primele impressiuni ale pruncilor vostru, pentru că ele sunt acele, ce formează in ei caracterulu. Prunculu invétia mai multu in cei 7—8 ani d'antâia a vietiei, de cătu in totu restulu esistentiei. Elu se formează din fasie, mai tardi se va pute modificá pana la unu punctu anumitu, dara intregulu nu se va pute schimbá.

Precum pentru femeia e pericolosa aplicarea de a placé si amórea pentru lusu; chiar asié e de pericolosa o alta specie de vanitate pentru barbatu, care se nasce din aplicarea de a predominí prin superioritatea ingeniului si a studiului. Aceasta aplicare a barbatiloru, bine cugetata pote conduce la resultate admirabile, é lingusita si nutrita de vanitatea parintiloru pote ave consecintie grozave si desastróse.

E lucru cunoscutu, că pentru unu parinte fiulu seu e totu-de-una flórea ingeniului si arbore giganticu in iérba. Io nu pretindu a desbraçá pe parinti de acesta ilusiune, pentru că ar fi intreprinderea pré cutezata; asiu voi numai ai aducu la convingerea, că sè si-o tienă pentru sine, a se bucurá de acea in secretu, si a nu implé cu de aceste capulu bietiloru prunci. Pentru ce sè li se repetiesca loru cu tota oca-siunea: că dinsii sunt flórea ingeniului, că totulu e usioru pentru ei, că de nu se voru premia in scóla, va fi o nedreptate strigatória

la ceriu, că i ascépta carier'a cea mai bri-lanta etc. etc.

Lasati-i sè studieze si sè lucre, si déca in adeveru au ingenu, acel'a se va scî manifestá singuru in ei, fara de a li face predice parintii. Si déca nu-lu au . . . o! pentru Ddieu! nu inmultiti cu pruncii vostru numerulu acelor vagabundi si smintiti, de cari se afla in abundantia si cari servescu spre greutate sfe-si si altora!

Câti princi, dotati cu calităti bune, si cu tote elemintele necesarie de a reusî in o sfera de actiune, fura aruncati prin vanitatea nebuna a parintiloru sei, in'o sfera contraria, in care deveniru sterili, se lenevira si se corupsera.

Unu parinte avutu, ce erá arendatoru avendu mijloce, si-lasà prunculu sè studieze cu scopu că cu ori si ce pretiu sè faca omu mare dintr'insulu.

Miserulu tineru, care nu pré avea talente si din care ar fi esfatu unu agricultoru escelinte, erá constrinsu a se nutrî cu latin'a si grec'a si de a face versuri si de a se necasi cu de aceste de totu ritmulu si colórea.

Tatalu seu, care insu-si inca erá unu semidoctu, audîndu pe fiulu-seu, pseudo-poetu, vorbindu ceva latinesce, si vediendu-lu maculandu multu papiru, vietiu si murî in convingerea, că elu a datu lumiei unu omu de sciintia, o stea versatória de lumina. In pruncu se inradecină acesta convictiune, pasî inainte in studie cu acelu succesu, ce usioru vi-lu poteti imaginá; impintinatu de vanitate, disgustatu de afacările economice, ce i pareau nedemne de dinsulu, nu reusî la nimica, pucinu se ruină de sine, pucinu fu ruinatu si finì in miseri'a desperatu. Atari inconvenienti vomu aflá mai multi.

O! amagirile nu aru fi nici asié dese, nici asié durerose, déca nu amu fi asié usiori si asié voiosi de a ne amagi pe noi insi-ne. Vanitatea, cau'sa principala a miserieloru umane nu ar fi asié de potinta, déca nu ar fi fostu nutrita in noi inca din anii primi a i prunciei.

Cătu s'a disu cu respectu la vanitate, atât'a se pote dîce cu respectu la toate defectele. Pruncii se misca la nestemperu cu premiarea si pedepsirea preste mesura. Se indémna la preda si vitiu cu permissiunea de anumite petreceri si anumite spese, cari de si in sine nu-

su pré importante, inse nu-su propoziunate la conditiunea si etatea loru. Se indemna la nedreptate si finctiuni prin pardonare, totu asié si cu promovarea si aprobararea astutieloru si abusuriloru loru celoru prime. De câte-ori nu vedemu aplaudandu pe prunculu celu mai micu, déca bate séu insulta pe fratele seu celu mai mare, si acest'a sub pretestu; cà elu e atâtu de micutai. Ce ni pasa!? In adeveru, cà loviturele si insultele pruncutiului de trei ani, nu facu mare stricatiune pruncului de 12 ani, dar influintiéza in modu gravissimu a supra pruncutiului, invetiandu-se a fi prepotente, injustu si adese-ori crudelu.

De unde vine mintiun'a si datin'a de a se subtrage de la tóta disciplin'a?

Fórte desu vedemu parinti, cari in timpulu infantiei, si a adolescentiei prunciloru loru, li-au permisu prunciloru loru a se face că diabolii séu mai rei, li-au permisu a devensi singuri domni absoluti ai casei; dicu, fórte desu vedemu parinti acestia plangêndu-se, cà dupa ce li-au ajunsu ffi maturi, nu li-su supusi mai multu, nu-i respectéza cum ar trebui etc. Si óre pôte-se acceptá respectu si supunere in etatea cea mai puterósa de la aceia, cari nu au fostu deprinsi cu acést'a in etatea debilităii si a supunerii?!

Dar daun'a produsa de esemplele rele cine o pôte calculá?

Cine voiesce a fi crescursoriu trebuie sè fia irreprezisibilu séu celu pucinu sè tinda a deviní atare, pentru că actulu celu mai micu reprobabilu devine observatu, comentatu, reprobusu si inca cu esagerare de catra aceia pe cari elu pretinde a-i direge spre bine.

Déca voi, sororiloru mele! sunteti cole-
rice, impetuóse si nu totu-de-a-una sincere pana la scrupulositate, pana la lucrurile cele mai menunte; déca sunteti neconstante si indoiose, atunci nu acceptati nimic'a de la educatiunea, ce pretindeti a o dá.

Unii parinti si-tieneau pruncii sei departati de sine la o distantia neacomodata posibilitatii de a le dá o crescere buna. Pruncii loru nu se apropiáu de dinsii numai atunci candu trebuiá sè li sarute man'a, sè li pronuncie cuvinte de ascultare supunere si reverintia; acestia apoi prin o astu-felu de sistema gresita a educatiunii se deprindeau a-si venerá parintii in unu atare modu servilu, precum veneréza subditii Asiei pe principii loru cei ascunsi si necunoscuti. Pruncii treceau apoi din man'a nutricei si din servitute in ceea a pedagogului si din man'a pedagogului la matrimoniu.

Acésta sistema de educatiune era fórte nefavoritória pentru desvoltarea judecâtii si a afectelor, ma favoritória din punctul de vedere alu autoritatii.

Parintii, ascunsi in o specia de penumbra, cari le mariá prerogativele loru si nu lasá a se scurge defectele, si-dau in ochii prunciloru nu prestigiu singularu, ce lu-conservéza pe tóta viéti'a.

Acum inse totulu s'a schimbatu; pruncii se nutrescu de mamele loru, in fasia sunt totude-una pe genunchii mameloru; abié luati de la lapte, vinu pusii la mésa si mergu la preambulare cu tat'a si mam'a; dupa ce cresc pucinu, asista la visite, la conversatiuni, la teatru si la alte locuri publice.

Óre bune-su tóte aceste? Ve spunu francaminte, cà mie mi se pare, cà nu. Spiritulu umanu nu pôte procede cu rapediune, ci osciléza numai că pendululu! Séu pré in cóce, séu pré in colo!

Este bine, de siguru, pré bine, că pruncii luati din man'a servitórieloru fara crescere, sè-si primésca din manele mameloru grigi'a prima frageda, care e o legatura afectuoasa intre acei ce li o prestéza si intre cei ce o primescu.

Este bine, că educatiunea loru si instru-
tiunea loru sè aiba locu sub ochii parintiloru si in parte séu câtu de câtu priu ope-
r'a loru.

Este bine că pruncii sè invetie gradua-
tamente a cunósce societatea si a se conduce in ea.

Nu e bine, că o mama debila si continuu morbosa, pentru că asié e usulu, sè-si nutréasca insa-si prunculu, in locu sè-lu concréda unei femei robuste; precum nu ar fi bine din contra, déca aflandu-se mam'a in unu statu infloritoriu, si-ar dá prunculu la o nutrice, pentru că asié cere mod'a.

Nu e bine că o femeia eleganta si dedata a resipi, sè pretinda a-si cresce insa-si ffi'a, fara de a renunciá la petreceri. Nu e bine, că pruncii sè fia initiatu in anumite scene urite ale familiei, cari adese-ori se petrecu sub ochii loru, de unde apoi demnitatea parintiésca devine ofensata si micsiorata.

Sè ne intielegemu! Tieneti numai langa voi pruncii vostri, cresceti-i, amati-i, admirati-i câtu voiti; ma sub conditiunea de a ascunde de ei admirarea vóstra; sub conditiunea de a le sci tiené une-ori si unu limbagiu severu; sub conditiunea de a ve ocupá cu ei pentru de a preveni si a reprime reulu mai bine in fun-

tele seu, decâtă a-lu pedepsí candu e giganticu; sub condițiunea de a nu lasă sè auda pruncii, decâtă lucruri bune, de a nu lasă sè védia altu ceva decâtă acea, ce trebuie sè védia si sè imiteze; sub condițiunea in fine de a nu dă si lasă sè ii se dea, decâtă exemple bune.

Spuneti fñiloru vostri, déca au ingeniu, că a-lu avé impune o responsabilitate mare, si că ingeniu singuru fara studiu, fara constantia, fara onestitate, nu e altu-ceva decâtă unu nume sonoru si vanu.

Déca nu au ingeniu, consolati-i spunendu-le, că ingeniu se pote supliní partea cea mai mare prin diligentia; spuneti-le, că are mai mare valóre virtutea ce e acuisitulu nôstru, decâtă ingeniu, ce e unu donu cerescu. Spuneti-le tuturor, că sè lucre, pentru că numai acésta e in stare a face din ei ómeni corespondatori missiunii; spuneti-le, că in ori si ce positiune s'ar aflá, voru fi totu-de-una stimati si destinsi, déca si-voru imprimí datorinti'a, déca caracterulu loru va fi vrednicu de stima si destinatiune.

Nu poftiti prunciloru vostri positiune nalta, ci capacitatea si vointi'a de a-si imprimí cu esactitate datorintiele, ori si care sè le fia positiunea loru; nu ve nevoiti a face din ei ómeni admirati, avuti, potenti, ci tindeti din tóte puterile, a-i face ómeni stimabili in societatea omenésca; sè aveti totu-de-una inaintea ochiloru educatiunea loru nu reusirea in acésta lume misera si meschina; aveti in continuu grige de perfectiunarea loru, si ve promitu că in betranetiele vóstre nu ve voru face nici sè plangeti, nici sè rositi, ci voru fi consolatiunea si fericirea vóstra.

Ana Botta.

Procesulu dame loru.

Anunciatus de multu timpu si acceptatus cu nerabdare, a avutu locu la 28 iuliu la Burgsteeifurth. Cu scopu se alese acestu micu orasielu, in loculu Munsterului, unde se scia despre „ultramontani“ capabili de a organisa óre-care demonstratiuni. Vre o două-dieci de dame fura scapate de urmarire, fia din cau-s'a junetiei loru, seu pentru că ele cedasera influenției curtenitoriloru.

Corpulu „delictului“ era o adresa vehementa, semnata de cinci-dieci dame mari si data episcopului de Munsteru, Mr. Brinckmann. In acea adresa, autorii „legii din maiu“ erau tacsiati ca „guvernanti orbi“ si cei ce le aplică, asemenati cu „sbiri injositi si cu servitori de calci“ ce crucificasera pe Christu.

Tribunalulu fu miscatul de aceste expresiuni, si o instructiune judecatorescă incepù. Fia-care culpa-

bila fu supusa la unu lungu interrogatoriu, si in fine desbaterile fura fiscate pentru diu'a de 28 iuliu.

Din trei-dieci si cinci dame citate, numai siepte-spre-dieci comparura inaintea tribunalului in echipaje stralucite, insocite de barbatii, fratii seu alte rude. Satele prin cari treceau ele, li esieau in intimpinare. Luara locu pe siepte-spre-dieci foteluri ce inlocuira banc'a acusatoriloru si din deretulu loru steteau barbatii.

Contesele de Droste-Vischerwig-Nesselrode si de Schmiesing-Kerrsenbrock intrara la bratiu, cu barbatii loru, cari ambii sunt membrii in camer'a senioriloru. Barbatulu unei alte acuse, baron. Landsberg, si siambelanu alu regelui Prusiei.

O alta acusata femei'a unui inaltu magistratu, si aprope tóte aceste dame apartinu cercului de la curte. Tribunalulu este presidat de baronulu de Ledebur care se achita de sarcin'a sa prin o curtenire perfecta. Procurorulu Graverts ocupa fotoliulu ministriului publicu.

Eta cåte-va incidente din desbatere:

D. Presidentu: Ati mai fostu urmarite seu condamnate?

Nici unu respunsu.

Antâi'a acusata, contes'a - Droste-Vischerwig-Nesselrode, declara că nu a avutu intentiunea de a insulta tribunalulu.

D. Presidentu. Ati redactatu dv. insi-ve acea adresa?

Acusat'a: Acésta este tréb'a mea, si ve declaru că nu voi mai responde.

D. Presidentu: Credeti că nu este nici o injuria in aceste cuvinte: „guvernanti orbi, sbiri, injositi, servitori de calci?“ gasiti cuviinciose aceste expresiuni?

Acusata: Pré cuviinciose.

D. Presidentu: Ce intielegeti prin „guvernanti orbi?“

Acusat'a: Me marginescu a dice, că femeile, candu scriu, nu observa asié de aproape sensulu cuvințelor. Cu unu cuventu refusu de a mai responde despre acést'a.

D. Presidentu: Nu ve potu fortia in asta privinta.

Presidentulu se inدرépta catra barón'a Carolin'a de Droste-Hülsoff.

I. Fostu-a ti invitata de altele a semn'a adres'a catra episcopu?

R. Refusu absolutu a responde la acésta.

I. Ati marturisitu, că prin „guvernanti orbi“, intielegeti pe autorii legii din maiu. Sunteti inca de acésta parere?

R. Da, mai multu de cătu ori candu.

Catra contes'a An'a Golen:

I. Nu ati simtitu, că prin acésta adresa insultati tribunalulu din Munsteru?

R. Nu sciam de locu, că este tribunalu la Munsteru.

Barón'a Adolfin'a de Boeselager declara, că nu va responde nimicu. Sor'a sa Clara in unu tonu forte ascutit, si dupa staruinti'a presidentului dice cu superare:

— Ve declaru, eu, că nu ve voi responde de locu.

Vine rândul Bernardinei de Boeselager Heesen.

I. Unde locuiti?

R. Locuescu aice.

I. Vedu că stati aice; voiescu a dice unde ve este domiciliulu legalu?

R. Ah! acést'a voiti. Locuiescu in Munsteru.
(Mare isbucnire de risu.)

Presidentulu amenintia, că va desiertá sal'a.

Barón'a Cecili'a, femei'a baronului-majoru de Ketteler, incepe prin a declará cu o vóce vibratória si furiósa, că este satula de aceste interrogațiuni. Ea a sustinutu o interrogațiune de o óra si jumetate la judele de instructiune. Si este decisa a nu mai adauge nici unu cuventu.

D. Presidentu: Nu am nici unu mijlocu a ve constringe. Cu tóte aceste, asiu dorí numai sé sciu unu lucru: Vorbiti in adresa de „spoliaiuni brutale“ de furtulu unei proprietati legitime. Ati fi serisu acésta déca nisce simpli furi aru fi intratu la episcopu?

R. Oh! Câtu despre acest'a, nu! (risete.)

I. La cine v'ati reportatu vorbindu de „sbiri injositi“?

R. Nu sciu nimicu. E atât'a timpu de atunci. Ve repetu, că nu voiescu a ve mai respunde.

Contes'a Teres'a de Horff-Schmiesing. Nu voiescu a da nici unu respunsu.

D. Presidentu: Dar in ancheta ati marturisit, că ati voitu sé vorbiti de autorii legii din maiu.

Acusat'a: Repetu că nu voiescu a intrá in nici unu felu de discusiune.

D. Presidentu catra barón'a de Dalwigk-Lichtenfels:

— Unde locuiti?

Acusat'a: Acésta nu are a face intru nimicu cu adres'a.

D. Presidentu: Trebuie sé sciti că ati fostu actionate de tribunalu.

Acusat'a: Nu m'am ocupatu de locu de acésta.

D. Presidentu: Acésta este straniu.

R. Acest'a ve pare straniu. Dar este asié. Nu sciam chiar déca este vre-unu tribunalu la Munsteru.

Aperotorulu a fostu D. Windhorst de la Munster, vérulu celebrului Windhorst, carele este deputatu si siefu alu fractiunii catolice in camerile germane. Pledóri'a sa fórté curtenitoria si moderata face elogiulu pietatii acestoru dame, cu zelulu loru de a aperá interesele creditiei loru, — si conchide la achitare.

Procurorulu repeta cu staruintia cuventulu cunoscutu: „Mulier taceat in ecclesia“, si gasesce fórté nepotrivitu, că aceste dame s'au ocupatu de ceea ce nu le privesc de locu. Elu conclude a supra contesei de Droste-Nesselrode, „spiritulu complotului“, la trei dile de inchisóre si 100 taleri amenda; a supra celorulalte, 50 tal-ri.

Tribunalulu trece in camer'a de chipsuintia spre deliberare; in acestu timpu, dame si demósele se apropia de contesa Droste si i presinta unu buchetu enormu.

Mai multe persóne se ducu de-i stringu man'a intre cari se deosebescu baronii de Wends si de Schorlemér-Alst, ambii deputati. Curtea reintra si pronuntia sentinti'a.

Contra contesei Droste-Vischerwig, 200 taleri amenda séu siese septemani inchisóre; contra celorulalte dame, 100 taleri amenda séu doué-dieci si un'a dile inchisóre. Patru dame sunt achitate pe conside-

rențulu, că nu au in deplina cunoscintia de teestulu adresei.

Tóte condamnatele se scóla, parasescu sal'a si se sue in echipagele loru. O cavalcada, formata de cei mai straluciti juni si proprietari mari ai tieri le insocescu pana la usi'a curtilorloru loru de la ministeru.

B o m b ó n e.

Eta cum mediculu O., care are de specialitate bólele de urechi, a ajunsu a-si capetá óre-care reputatiune. Bolnavulu se presinta.

— Audi? — lu-intrebă doctorulu, — puindu-i langa urechia unu orologiu de argintu care nu umbla.

— Nu, — respunde bolnavulu.

— Fórté bine. Apoi se face a oper'a fara durere.

— Audi acum? — continua doctorulu puindu-i langa partea operata unu orologiu esactu asemenea cu celu antâiu, dar care umbla.

— Da, — strigă pacientulu transportatu!

*

Augustu alu III de Saxonia, principe fórté afe-miatu, insarcină odata pe unulu din favoriti sei, comitele de Bruhl, sé-i guverneze statele, ér elu nu se mai occupă de cătu de imbracamintele sale.

Elu avea 200 de jachete de schimbu, unu acela-si numeru de pantaloni si de veste. Asemenea posedá 200 de bastóne, 200 de palarsi si 1500 de peruci.

Candu Prussienii intrara in Dresden, regele Prus-siei vrendu sé se incredintieze prin sine insu-si, de adeverulu acestei naratiuni se decise se visiteze garderob'a lui Augustu III.

Dupa ce, regele trecu in revista cele espuse mai susu si ajunse la acea imensa multime de peruci:

— Ce de peruci pentru unu omu fara capu! — esclama dinsulu oprindu-se in locu.

*

Inaintea revolutiunii francese, intr'unu salonu din inalt'a aristocratfa din Paris, marchisulu C., care era cunoscutu ca omulu celu mai distractu din lume, trecandu pe sub unu polecantru i se acatia peruc'a, — pe atuncea perucele erau la moda — si remase suspensa de dinsulu.

Lumea incepù indata sé rida.

Marchisulu se uită impregiuru-i ca sé véda cau-s'a acestei generale ilaritati si zarindu peruc'a sa acatia de polecantru, credu, că e altu cui-va si incepù se rida si dinsulu dimpreuna cu toti.

Judece-se inse perplesitatea marchisului candu descoperi că peruc'a, ce escită atât'a risu, nu era de cătu a sa propria!

CE E NOU?

* * (Dhu Hasdeu,) consultandu in cursulu ve-rei bibliotecile de frunte din Transilvania, s'a rentorsu la Bucuresci a-si continuá lucrarea istorica de mare importanta.

* * (Fug'a lui Baziane) preocupa inca si acum diuaristic'a lumei intregi. S'a constatat, că pazitorii au fostu toti corupti, si Bazaine a esitú pe usia si nu pe feresta. Franghi'a, care s'a gasit u aninata de fe-

răsta, si mangita cu sange, — a fostu pusa acolo numai spre a seduce pe cei ce lu-voru urmari. Vaporulu care a dusu pe Bazaine, a fostu inchiriatu de soci'a sa si verulu acesteia Rull. Pe vaporu fugariulu a intrat travestit u de servitoriuu soci'e sale si aducêndu cuferele ei. Nici capitanulu n'a seiutu, cine este elu. Vaporulu a debacatu in Italia, si fugariulu a plecatu mai departe in Elvetia si de acolo in Germania.

* * (Garibaldi) — despre care scrisesemu si noi ca e bolnavu — acumá éra-si se simte mai bine.

* * (Mac-Mahon) caletoresca de trei septemani prin Bretagne, spre a se convinge despre efectul guvernării sale.

* * (Imperatulu Vilelmu) — precum anunciamu si in nr. trecutu — voiesce se caletoresca in Italia spre a rentorce visit'a regelui Victoru Emanuilu. Pregatirile s'au si incepantu, atâtu in Berlin, cătu si in Italia. Imperatulu va visitá orasiele Florentia, Neapolea si Roma, unde are se se faca o mare revista militaria pe campulu Pretoriului. Caletoria e proiectata pe lun'a lui octombrie, participandu la ea si Bismarck cu Moltke. Unele diuarie inse sustienu, ca din cau'a betranetii si slabitiunii sanetătii imperatului — aceasta caletoria lunga nu se va pute realizá.

* * (Thiers,) care a petrecutu pan'acuma la Cauterets, din cau'a schimbării repede a temperaturei, s'a rentorsu la Paris.

* * (Diet'a Bucovnei) e convocata pe 15 septembrie.

* * (Arderea cadavrelor) Consiliul comunual din Paris a decisu se se invite administratiunoa a cere corporilor legiuitorie o lege care s'autoriseze arderea cadavrelor pentru comun'a Paris.

* * (Dreptu de alegere pentru femei.) Consiliul cantonului Schwytz din Elvetia a acordat u femeilor dreptul de alegere municipalu.

* * (Dlu Davila,) inspectoru generalu alu serviciului sanitariu alu armatei romane, e autorisatu de consiliul ministriloru se mérge 'n missiune de timpu de 40 dile pentru studiulu ambulantelor din Francia si Elvetia, acordandu-i-se o indemnisiare si 1000 lei spese de transportu.

* * (Prințepe Milan) de la Eaux-Bonnes a mersu la Paris, unde a statu pana la finea lunei trecute. In decursulu acestei va merge a face visita regelui Italiei, apoi imperatului Vilelmu.

* * (Marile manevre militarie) de la toamna, se voru face pe intins'a campia a Buzuleului in Romania. La ele voru asistá principii Serbiei si a Montenegrului, cum si diferite personage militarie ale altoru puteri. Cu aceasta ocazie se va face impartirea drapelelor. In unele cercuri se vorbesce, ca chiar ordinul militariu, alu „credintocii“ se va inaugura in acea dì.

* * (Domnulu si Domn'a Romaniei) in 8 aug. au mersu la Eger spre a face o visita imperatului Germaniei, care — in caletoria sa de la Gastein la Berlin — a petrecutu noptea acolo. Imperatulu li-a facutu primirea cea mai cordiala. La 17 augustu Domnulu si Domn'a au plecatu spre Englter'a, la bâile de mare.

* * (Insul'a St. Margareta,) do unde a fugit Bazaine, formeza cu alte două insule archipelulu de Lerins, ce apartine de două secole Franciei. Ea are 5½ chilometri de impregjurime. Castelulu-fortu se afla situat pe tiermu. Dinapoi a fortului se intinde o padure de bradi.

* * (Dlu Georgiu Filipescu,) agintele Romaniei la Petersburg, dupa ce a statu cătu-va timpu la Bucuresci, s'a rentorsu la postulu seu, se fia de fatia la casatoriu a marelui duce Vladimir.

* * (Bismarck) — de e dreptu — a primitu 2000 de adresse simpatice din toate partile in urma atentatului de la Kissingen.

* * (Islandia are jubileu milenariu.) Se scie, ca la anul 874 s'au asiediatu acolo cele d'antai colonie, deci in memori'a acelui anu asta-di, dupa o mia de ani tota insul'a serbeaza. Relege Daniei, sub alu carui scutu se afla adi Islandia, a facutu o caletoria printre supusii sei, si asistá in capital'a Reykjarik la serviciul divinu in catedrala, precum si la insa-si serberea, care se tienu in 7 augustu.

* * (La Mihaileni) in Romania a fostu dilele trecute unu focu mare, care a durat 6 ore si a facutu paguba mare.

* * (Unu focu grösnicu) erupse in orasiulu Iasi, la 5/17 i. c. la miédia-di in strad'a de josu, la locuinta unui evreu. Ventulu suflá tare, si in timpu de ore arsera siiese rönduri de case mari cu două etage, in pretiu cam de 50,000 de galbeni.

* * (Sporiu mare.) In diu'a de 14 ale espiratei luni, femei'a Rada, soci'a lui Marinu Zeh Iotu, din comuna Cotena, districtul Oltu, a nascutu 3 copii, dintre cari doi de secu barbatescu si unul de secu femeiescu, si ca pana in presinte sunt sanetosi atât copiii, cătu si mam'a.

* * (In districtul Cetății-de-petra) s'a deschis concursu pentru postulu de ingineriu. Terminulu e 15 sept.

Flamur'a lui Hymen.

* (Dlu dr. Brote,) advocat in Sibiu, si-a incredintat la 23 augustu de fiitoru a socia pe graciós'a domnișoara Minerv'a Draghici, sic'a dlui Petru Draghici prefectul politiei in orasiulu Deva.

* (Dlu D. I. Monasterianu,) oficialu in România, la 26 augustu a serbatu cununi'a sa eu jun'a literatrice si colaboratoria a foii nôstre, domnișoara Anna Botta, fiic'a repausatului Grigoriu cav. de Botta, fostulu vice-capitanu. Speramu, ca fericit'a miresa, de la care si in nr. presinte publicam unu articolu interesantu, nici dincolo de Carpati — unde a si plecatu cu sociulu ei — nu va uitá de „Familia“, care doresce fericiere acestei nouă — familie!

* (Dlu Ioanichiu Clintocu,) teologu absolutu oradanu si-a serbatu in lun'a trecuta cununi'a cu dñio'r'a Cecilia Onaga in Oradea-mare.

Sesonulu bâiloru.

X (De la Mehadia) ni se scrie, ca de candu cu scandalulu pentru ciardasiu publiculu romanescu de prin Roman'a s'a dusu seu a casa seu la alte bâi, unde pentru banii sei nu va fi insăratu si va gasi o tratare mai demnă de omeni culti. Mai multe familie s'au si convorbitu a nu mai viní in anii viitori la Mehadia, ca astu-felu cei doi-trei unguri — cari ratecescu in aceasta baia romanescă — să aiba mai multu locu a dantiá ciardasiu.

X (La Valele) multi au avutu d'a se plange. Bucatele au fostu rele, camerele neindestulitorie, muzica totu straina, cu toate că si aice majoritatea publi-

cului este si acumă romana. In salonulu de lectura abio se află căte unu diuariu romanescu.

✗ (Din Borsecu) ni se impartesiesce, că schimbandu-se temperatur'a, multi șpetii de acolo s'au renitoresu catra casa. Publiculu a petrecutu bine timpul de cura. Se spera, că 'n anulu viitoriu se va tiené mai multu comtu de cerintele publicului romanescu.

✗ (La Tusnadu) mje'a vietia sociala e pe cale d'a se stinge cu totulu. Șpetii s'au cam dusu p'a casa. Numai căti-va au mai remasu p'aice. Cei pucini au fostu proovediuti bine, considerandu adeca, cumca la Tusnadu nime nu pote s'e vina cu pretensiuni mari de comoditate.

✗ (La Marienbad) au fostu in vîr'a acest'a mai multe familie romane, mai alesu din România. Sesonulu e inca si acumă la culme. Publiculu forte numerosu si — petrece bine.

✗ (Franzensbad,) unde au petrecutu căte-va septemanii si Domnulu si Dómn'a Romaniei, a devenit in scurtu timpu unu locu de concurintia forte periculosu pentru — Sliaciu. Aice șpetii nu numai afla mai multe comoditate, dar töte sunt mai lesne decâtua la Sliaciu.

✗ (Bâile de langa Orade) au fostu si sunt si acumă forte cercetate. La „Felix“ au facutu cura si căte-va familie romane. De comoditate — nici vorba.

✗ (De langa Bicsadu) primimu de odata trei corespondintie relative la disput'o despre lmb'a conversatiunii de acolo. E caracteristic'a fratileru satmarian, a scrie multu si a face — putinu.

✗ (De la Teplitiu) se scrie, că dlu Costa-Foru, agintele Romaniei la Viena, inca a petrecutu cătu-va timpu acolo, de unde s'a dusu la bâi de mare.

✗ (Castellamare) a avutu intre șpetii sei si pe dlu Esarcu, agintele Romaniei la Roma.

Biserica si scola.

✗ (Congresulu nat. bis. gr. or. romanu) se va aduna in 1/13 octombrie la Sibiu, si va alege metropolitu in loculu Pr. SS. parintelui patriarcu Ivascoviciu, care a renuntat la aceasta demnitate.

✗ (La Paris) era-si escelara căti-va tineri din România. Dnii Georgiu Cantacuzino si G. Mironescu, trecura licentia in scintie. La concursurile generale din anulu acest'a se distinse dlu Romalo.

✗ (Unu gimnasiu slovaceescu desfintiatu.) Foi'a oficiala din Budapest ni anuncia, că guvernulu a ordonatu definitiv'a desfintiare a gimnasiului superioru si a preparandiei din Nagy-Röcze, sustienendu-se droptulu fundatoriilor de a dispune cu fundatiunile. Caus'a desfintarii este, că numitele scole sunt de unu spiritu n'tiunalu slovaceescu. Unde amu ajunsu!

✗ (In scôlele din Romania) se va introduce de curendu instructiunea militaria, care va fi obligatoriu pentru toti elevii „din scôlele publico, fia primarie, fia secundarie.“

✗ (Doi tineri din Romania,) dnii Manescu si Mardari, au fostu tramsi do guvernul in Franta, pentru patru ani, ca se faca studiele scôlei navale de Brest.

✗ (Esamenele de calificatiune invetiatorasca) in dieces'a Aradului se voru tiené la 2/14 sept.

Societati si institute.

✗ (Societatea academica romana) si-a deschisu sessiunea la 1/13 augustu. Presinti au fostu: presedintele A. T. Laurianu, membrii: dr. Fetu, Massimu, Baritiu, N. Ionescu, Odobescu, Aurelianu si Hodosiu. Mai antâiu se ceti raportulu delegatiunii, din care vomu estrage urmatorile: 1) La apelulu pentru traducerii de autori clasici si greci — au incursu elaborate pentru toti autori pusi in concursu, afara de Plutarcu; 2) analii sessiunii trecute s'au tiparit inca din lun'a lui martiu; 3) din dictionariu au esituit de sub tiparit noue fasciculi, adeca 45 de côle, in cari luarea a ajunsu pana la liter'a P.; 4) bibliotec'a Societății s'a inavututu in cursulu anului acest'a cu 445 bucati; 5) delegatiunea a esprimatu profund'a durere pentru perderea lui Eudossiu Hurmuza-hi; 6) starea financiaria a Societății arăta unu excedinte de 30,334 lei 30 bani la vinituri; 7) in respectulu actelor gene-rozelor donatiuni a dlui generalu Constantin Herescu Nasturelui s'au si complinitu töte formele cerute de lege. Societatea va avea se se ocupe in sessiunea acest'a cu aceste: 1) alegerea unui secretariu ad hoc; 2) alegera comisiunilor pentru esaminarea raportului si a compturilor si facerea bugetului pe anul viitoriu; 3) alegerea comisiunii pentru revederea bibliotecei; 4) raportulu acestoru comisiuni; 5) raportulu sectiunilor a supra diverselor lucrari ce cadu in sfer'a loru; 6) alegerea delegatiunii si oficielor sectiunii; 7) cestiunea donatiunii parintelui Radianu; 8) raportulu secretariului generalu; 9) tienerea de si-dintie publice. Cu redactarea proceselor-verbale s'a insarcinatu dlu Hodosiu.

✗ (Societatea pentru fondu de teatru.) Pr. SS. parintele episcopu Ioanu Popasu, cu ocaziunea adunarii generale din Caransebesiu a Societății pentru fondu de teatru romanu, s'a inscrisu cu 200 fl. de membru ordinariu alu Societății, respundiendu pe unu anu interesele. Dilele trecute Pr. SSa a respunsu in favorulu fondului intrăg'a suma de 200 fl. Dnii membrii, cari sunt in restantia cu capitalu său interesu, sunt rugati a implini deoblegamentulu loru.

✗ (La Oravitia) se facu mari pregatiri pentru adunarea Societății pentru fondu de teatru romanu, care — precum s'a anuntat in nr. 31 alu foii noastre — se va tiené acolo la 26 si 27 septembrie. Casin'a romana a primitu arangiarea; s'a convocatu o conferinta a inteligintiei romane din pregiuru, care s'a si tienutu la 22 augustu. Cu aceasta ocazie s'a alesu comitetulu de buna-primire, care a si inceputu activitatea sa. Precum aflam, se va dă si unu balu in folosulu fondului de teatru. In adunare, dnii: dr. Marienescu, Mangiuca si Traila voru tiené discursuri. Dupa adunare se voru face excursiuni la romantic'a Anin'a său in partil, Resitiei pre interesante.

✗ (Asociatiunea transilvana) in adunarea sa de la Deva a votatul urmatorulu bugetu: remuneratiunea secretariului I, ca redactoru alu foii Asociatiunii 400 fl., remuneratiunea secretariului II — 300 fl., remuneratiunea cassariului 100 fl., remuneratiunea bibliotecariului 60., spesele cancelariei 150 fl., pentru unu cancelistu 200 fl., chiria pentru localitatea cancelariei 100 fl., pentru biblioteca 60 fl., spese extraordinarie 100 fl., dôue stipendie pentru 2 ascultatori de technica, de căte 400 fl., stipendiu pentru unu juristu in patria 150 fl., dôue stipendie pentru 2 realisti de

câte 60 fl., unu stipendiu pentru unu gimnasist din comitatul Dobrogea (ca fundație separată) 60 fl., unu stipendiu fondat de Nic. Marinoviciu pentru unu studinte incepând din 1 clasa gimn. cu 60 fl., subvenție pentru fătă Asociației 626 fl., pentru servitorul cancelariei 120 fl., pentru unu ascultatoriu de filosofie și de silvicultură cete 400 fl., ajutorie pentru sodalii și invetigații de meseria 420 fl., pentru elaborarea celei mai bune gramaticice germano-romane pentru oficieri, cum și pentru cea mai bună traducere a noului regulamentu militară ca premiu 300 fl., ajutoriu pentru două școli elementare din secuime cete 600 fl., pente ajutorarea gimnaziului din Lapusiu Ungurescu 200 fl. Adunarea a îndrumat comitetul să creă unu stipendiu pentru muzica națională, — și în fine a hotărât a se tipări cărți popolare pe spesele Asociației.

¶ (Venitul curat) alu balului și concertului datu la Deva cu ocazia adunării Asociației transilvane, computându-se tōte spesele festivităților, a fostu 276 fl.

¶ (Pentru științe.) La 20 aug. s'a deschis la Lille congressul Asociației franceze pentru înaintarea științelor.

Literatura.

* (Dlu A. Vizanti,) profesorul la universitatea din Iasi a publicat o broșură intitulată: „Importantia și utilitatea invetigației pentru popor”, conferință publică la Iasi cu ocazia inaugurării cursului de adulți. Carticica dlui Vizanti cuprinde în sine multe idei frumoase și folositore pentru popor.

* (Dlu Gr. G. Tocilescu,) judele nostru istoricul de la București a publicat de curând o carte interesantă sub titlulu: „Doi istorici: G. Panu și P. Cernatescu.” Această opu conține schituri critice lăuate cu multă studiu, pe 224 pagini. Pretul 3 lei.

* (Unu nou diuar) a apărut la Dorohoi în România. Titlulu acestuia este: „Curierul de Dorohoi” și susține partitul lui Brăteanu.

* („Concordia”) dlui Sigismund Popu, care incetase la 1870, după afirmația diuarielor ungurești va reapărea de curând, de astă-dată înse în două limbi: română și maghiară.

T e a t r u .

¶ (Teatrul național din București) dorește să poată înaltări să se întâlnească la demnitatea missiunii sale. Ministrul instrucției publice, dlui T. L. Maiorescu, și-a pus totă silintele spre a intrări la viitorul săgine pe toți artiștii români. Dacă a declarat, că va fi teatrul închis, și nu-l va deschide, decât unei companii care va intra pe toti cei mai buni artiști. Astă-fel, credem, că în fine voru incetă desbinările între preotii Thaliei române, și voru grabi a conlucra toti la înnațiarea templului adorat de ei. În dlui Maiorescu, dețineva execută această intenție, cu totu dreptul și va putea gratulă.

¶ (Dlu D. I. Ionescu) a datu la Baia-mare în 2–3 septembrie două reprezentări teatrale, cu oca-

siunea adunării de acolo în cauza gimnaziului din Seini.

Industria și comerțul.

¶ (Sultanul și Sultana) facu frumoase daruri tierii lor. Sultanul a comandat la Krupp două sute de tunuri cu accesorii lor — pe spesele sale, — era Sultanul 30 asemenea din caseta sa privată.

Tribunale.

! (D. Ponti,) unu milanesu care trăia în Viena, murî lasandu prin testamentu 825,000 franci academicilor din Londra, Paris și Viena, precum și oșiciului generalu din ultimulu oras. E bine, moștenitorii săi au intentat procesu — pe care voru ave să-lu judece tribunalele vieneze — pentru motivu că testatorul n'a putut fi cu mintea întrăga candu i-a omis pe dinsii spre a-si destina avereia în profitului științei și umanității! („Rom.”)

Economia.

Δ (Calcatulu grăului) s'a ispravitu în cele mai multe parti. Rădă în unele locuri a fostu indestulătoră. Pe campi a dintre Tisa și Dună înse s'a facut prăpădușa grău. De către nici cucuruzulu nu va fi productivu, are să urmeze fărămete mari.

Δ (Cucuruzulu) în anul acesta promite fără pucină rădă. Sunt tienuturi întregi, unde nu se va face nimică, secretă, ce a durat atât timp, l'a uscatu; er celu ce nu s'a uscatu, n'a legat.

Δ (La domeniulu episcopal de Beiuș) sunt în vacanță două stațiuni de pedurări, pentru cari s'a publicat concursu cu terminulu pana la 15 sept.

Suvenirea morților.

† (Samuilu Gramă,) protopopu în comitatul Aradului, a repausat în comună Cherelusiu, în etate de 63 ani, la 17 august. Fiul repausatului a fostu și talentatul Carolu Gramă, care spre daună literaturii naționale, a repausat asié curând!

Postă Redactiunii.

Domnii restanțieri sunt rugați să responde cătu mai curând datoria lor.

Salonta. Dlu I. P. Dlu R. a fostu datoriu din începutul acestui anu. Acum e achitatu pana în finea anului curint. Articolul cătu mai curând.

Ploesci. Nru 27 și 28 s'a tramis. Primitu-i-ati? La București s'a tramis din 1 iuliu.

Proprietariu, redactoru respunditoru și editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariu lui Aleșandru Kocsy în Pestă. 1874. Callea tierrei nr. 39.

Esemplare complete mai avemă din începutul anului.